

ירוק עולה

לפני הכל, גילוי נאות. הח"מ עוסק ביבוא ושיווק של מערכות אנרגיה סולאריות. ולמרות זאת, מספר מילים על הגל הירוק החיובי שעובר אותנו וגם מספר מילות אזהרה.

פרוטוקול קיוטו שנחתם ב 1998 (כן, גם על ידי מדינת ישראל). אושרר לאחר מכן ב 2004 ורק ארבע שנים מאז, (בלי ציניות. במונחים שלנו זה אפס זמן. זיכרו כמה זמן לקח להקים את נתב"ג 2000) תוקנה התקנה המאפשרת ומעודדת ייצור חשמל ע"י אנרגיית שמש או מה שמגדר תאים פוטו-וולטאיים.

עיקרון הפעולה מאד פשוט. נוטלים 2 לוחות סיליקון (משאב טבע) בגודל 15X15 ס"מ מורחים כל אחד מהם ביסוד כימי בעל הרכב אלקטרוני שונה. מצמידים אותם אחד לשני. עם החשיפה לאור השמש מתחילה תנועת אלקטרונים שיוצרת את החשמל. פשוט בתכלית. עכשיו לוקחים עשרה לוחות כאלה ומחברים אותם אחד לשני יוצרים תמונה גדולה עם מסגרת זכוכית ומקבלים תפוקה של 2 נורות 100 וואט. עשר תמונות יפעילו תנור חימום חשמלי.

אין כאן עסק גדול במונחים של ייצור חשמל. במצב נורמלי (ללא עידוד ממשלתי) מערכת כזאת של ייצור חשמל תחזיר את ההשקעה בה אחרי כ 30-40 שנה.

כאן בדיוק מתחילה הבעיה שלנו. הורגלנו והתרגלנו לחשוב במונחי זמן מידיים. זאת הסיבה שקרוב לוודאי שנשאיר לילדינו עולם חרב ושומם. אל תטעו. ילדינו יעשו שימוש נרחב באנרגיה סולארית. האמצעי קיים, הוא זמין והוא אמין. להם לא יהיה את הלוקסוס לחשב חישובי החזר השקעה בטווח של חדשים.

בימים אלה כשאני מציג את המדל העסקי של מערכות לייצור אנרגיה סולארית אנשים מעקמים את האף לנוכח החזר ההשקעה של 8-10 שנים. החזר השקעה כזה אפשרי משום שמדינת ישראל מחייבת את חברת החשמל לרכוש את החשמל הירוק בפי 4 ממחיר הצריכה כיום בחוזה ל 20 שנה. למרות שמערכת כזאת מעבר להיותה ירוקה היא גם השקעה מצויינת, אנשים מסרבים לתכנן לטווח של 20 שנה. הם מעדיפים לשרוף פחם ו"להעשיר" אותנו בפחמן דו המצני.

איני יודע מתי ישיק אגסי את המכונית החשמלית שלו. דבר אחד בטוח. במסע יחסי הציבור הוא כבר ניצח.

אל תבנו על פתרונות ירוקים על העץ. אמצו את אלה שביד. מחזרו וצירכו אנרגיה סולארית. ירוק עולה אך בסופו של דבר עולה פחות.

www.ranproject.co.il